

B I U L E T Y N

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 25 marca 1955 r.

Nr 8

Poz. 25-26

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:
Poz. 25 — Nr 34 z dnia 8.III.1955 r. w sprawie zabezpieczenia w planach techniczno-ekonomicznych i inwestycyjnych przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej odpowiednich środków na wykonanie zadań w zakresie wynalazczości pracowniczej.

Poz. 26 — nr 44 z dnia 18.III.1955 r. w sprawie umów planowych w zakresie obrotu towarowego.

25.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA FINANSÓW

nr 34 z dnia 8 marca 1955 roku

(znak: TE-11A-02-3)

w sprawie zabezpieczenia w planach techniczno-ekonomicznych i inwestycyjnych przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej odpowiednich środków na wykonanie zadań w zakresie wynalazczości pracowniczej.

Z uwagi na występujące w przedsiębiorstwach gospodarki uspołecznionej zaległości w realizacji pracowniczych projektów racjonalizatorskich i trudności w finansowaniu wynalazczości pracowniczej, na podstawie § 3 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26, poz. 190, Nr 61, poz. 478 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188) oraz w związku z art. 25 dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. Nr 47, poz. 428, i z 1952 r. Nr 3, poz. 17) zarządza się, co następuje:

§ 1. Właściwi ministrowie zwiększą dotychczasowy nadzór nad realizacją pracowniczych projektów racjonalizatorskich, a w szczególności zarządzą zabezpieczenie w planach techniczno-ekonomicznych i inwestycyjnych oraz w planach operatywnych odpowiednich środków na wykonanie zadań w zakresie wynalazczości pracowniczej.

§ 2.1. Właściwi ministrowie zarządzą sporządzenie na formularzach według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia, zestawienia wszystkich nakładów związanych z wynalazczością pracowniczą w podległych przedsiębiorstwach, a występujących w poszczególnych częściach techniczno-ekonomicznego planu na 1955 r., z podziałem na następujące grupy:

- 1) koszty utrzymania administracji ruchu wynalazczego,
- 2) koszty utrzymania klubu techniki i racjonalizacji oraz koszty popularyzacji wynalazczości,
- 3) koszty pomocy technicznej przy opracowywaniu projektów racjonalizatorskich,
- 4) koszty przygotowania dokumentacji dla realizacji projektów oraz koszty prób,
- 5) koszty związane z realizacją projektów,
- 6) koszty wynagrodzenia twórców projektów racjonalizatorskich.

2. Podział grup na poszczególne pozycje podany jest w załączniku nr 1 do niniejszego zarządzenia. Resorty mogą rozszerzać lub łączyć poszczególne pozycje w grupach, nie mogą natomiast przenosić wydatków z grupy do grupy.

3. Objęte zestawieniem wydatki stanowią wydzielone środki finansowe przeznaczone na finansowanie wynalazczości pracowniczej i nie mogą być używane na inne cele.

4. Należy zwrócić szczególną uwagę na potrzebę wydzielienia w bezosobowym funduszu pięć osobnej pozycji wydatków na wynalazczość pracowniczą.

§ 3.1. W przypadku nieuwzględnienia w planach rocznych niektórych przedsiębiorstw niezbędnych nakładów na wykonanie zadań w zakresie wynalazczości pracowniczej,

à w szczególności na realizację projektów racjonalizatorskich, należy przyznać niezbędne środki w operatywnych planach kwartalnych.

2. Ewentualny niedobór środków na cele inwestycyjne związane z wynalazczością pracowniczą w niektórych przedsiębiorstwach należy pokrywać w trybie obowiązujących przepisów, korzystając w pełni z przyznanych kwot na cele inwestycji niescentralizowanych.

§ 4.1. Zaopatrzenie zakładów w materiały potrzebne dla realizacji projektów racjonalizatorskich następuje zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. W razie konieczności uzyskania dodatkowego materiału niezbędnego dla realizacji ważnego projektu racjonalizatorskiego, zainteresowane przedsiębiorstwo może złożyć wniosek o przyznanie dodatkowego przydziału w trybie obowiązujących przepisów.

3. Wniosek o przyznanie dodatkowego przydziału powinien odpowiadać wymogom § 12 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115, nr 33, poz. 144 i z 1955 r. nr 1, poz. 3) z tym, że zamiast wymogów określonych w ust. 3 pkt 1-6 należy dołączyć do wniosku:

1) ściśle określenie zapotrzebowania materiału wraz z uzasadnieniem,

2) plan realizacji projektu racjonalizatorskiego.

4. Wniosek powinien być zatwierdzony przez Naczelnego Inżyniera Centralnego Zarządu, który sprawuje nadzór nad przedsiębiorstwem składającym wniosek.

§ 5.1. Zestawienie nakładów na wynalazczość pracowniczą sporządzają komórki planowania przy współpracy komórek: wynalazczości, finansowej i zatrudnienia przedsiębiorstw, zgodnie z ramowymi wytycznymi planowania nakładów na wynalazczość pracowniczą, stanowiącymi załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia i przedkładają do zatwierdzenia centralnym zarządem.

2. Centralne zarządy opracowują zbiorcze plany nakładów z podziałem na grupy wydatków i przedkładają je właściwym ministerstwom (departamentom lub zarządom techniki).

3. Ministerstwa zestawiają zbiorczy plan nakładów na wynalazczość pracowniczą z podziałem na grupy wydatków, a odpis planu przesyłają do wiadomości Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Techniki).

4. W celu ułatwienia sporządzenia planu nakładów na wynalazczość pracowniczą, ministerstwa opracują normatywy poszczególnych nakładów. Przykład normatywów podany jest w załączniku nr 3 do niniejszego zarządzenia. W miarę potrzeby normatywy powinny być uaktualnione.

§ 6. W roku 1955 opracowanie planu nakładów powinno być dokonane w takim terminie, aby nakłady na finansowanie wynalazczości pracowniczej zostały zabezpieczone począwszy od II kwartału.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Załączniki

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ
KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
MINISTER FINANSÓW

E. Szyr
T. Dietrich

Zestawienie planowanych nakładów
(wyciąg z planu techniczno-ekonomicznego, planu

L. p.	Wyszczególnienie nakładów	Jedn. miary	Planowana ilość		Normalyw
			1954	1955	
1	2	3	4	5	6
A	Koszty utrzymania administracji ruchu wynalazczego				
1	Obsada komórek wynalazczości	ilość etatów			
2	Instruktaż w zakresie wynalazczości pracowników komórek wynalazczości oraz pracowników innych służb zakładu	ilość osób			x
3	Wynagrodzenie członków komisji wynalazczości	ilość posiedzeń w złotych			x
4	Wynagrodzenie za ekspertyzy techniczno-ekonomiczne	Ilość wydanych biuletynów			
5	Opracowywanie biuletynów tematycznych	ilość konkursów			x
6	Nagrody konkursowe dla racjonalizatorów				
B	Koszty utrzymania klubu techniki i racjonalizacji oraz popularyzacji wynalazczości				
1	Wynagrodzenie przedstawiciela technicznego	ilość przedsiębiorstw			
2	Doszkalanie wewnątrzzakładowe pracowników zakładu w zakresie wynalazczości	ilość osób			
3	Nagrody z tytułu współzawodnictwa w zakresie wynalazczości pracowniczej	ilość nagród			
4	Referaty, wieczory wymiany doświadczeń itp.	ilość referatów			
5	Wyświetlanie filmów	ilość filmów			
6	Przygotowanie afiszy, ulotek itp.	ilość wydań			
7	Wycieczki	ilość uczestników			
8	Prenumerata czasopism, fotoprzezroczka itp.	w złotych			
9	Wystawy, kącki racjonalizatorskie	w złotych			
10	Składki na wspólny klub ew, zwroty z innych zakładów	w złotych			
C	Koszty pomocy technicznej teoretycznej				
D	Nakłady na realizację projektów racjonalizatorskich i koszty prób				
1	Opracowania konstrukcyjne, projektowe zmiany rysunków dokonywane przez służby techniczne zakładu i przez robotniczo-inżynierskie brygady racjonalizatorskie, pomoc techniczna itp.				
2	Opracowanie technologiczne zmiany dokumentacji przez służby techniczne zakładu, przez brygady robotniczo-inżynierskie itp.				
3	Próby				
E	Zastosowanie projektów w produkcji				
1	Wykonanie urządzeń, przyrządów, ich modernizacja oraz ewent. ich zakup	roboczo-maszynogodziny zł			
2	Realizacja projektów przez robotniczo-inżynierskie brygady racjonalizatorskie	roboczo-maszynogodziny zł			
3	Premie na współudział w realizacji projektów	Ilość projektów			
F	Wynagrodzenia twórców projektów	ilość projektów			
	R a z e m				
	I kwartał		--	--	--
	II kwartał		--	--	--
	III kwartał		--	--	--
	IV kwartał		--	--	--

Lp	Przewidywane efekty	jednost.	p l a n	
			1954	1955
1	Ilość projektów zastosowanych w produkcji	ilość sztuk		
2	Przewidywane oszczędności brutto za 12 miesięcy	zł		
3	Przewidywane oszczędności brutto do końca roku	zł		
4	Inne efekty			

Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 34 z dnia 8 marca 1955 r.

Zasady planowania i finansowania poszczególnych nakładów na wynalazczość pracowniczą

poz. wg Nr 1	Ramowe wytyczne planowania nakładów na wynalazczość pracowniczą	akt normatywny dotyczący danego zagadnienia	poz. wg Nr 1	Ramowe wytyczne planowania nakładów na wynalazczość pracowniczą	akt normatywny dotyczący danego zagadnienia
A1	Ilość etatów dla stanowiska pracy inżyniera wynalazczości ustala się w oparciu o przyjęte normy zatrudnienia w danym resorcie oraz o płace w ramach przyznaných etatów. Nakłady te finansuje się z osobowego funduszu płac w ramach wydatków na zarząd przedsiębiorstwa i obciąża się nimi koszty ogólnozakładowe.	II	B2	Koszty doszkalania pracowników zakładu w zakresie wynalazczości pracowniczej (wytyczne opracowywania projektów racjonalizatorskich, znajomości przepisów w tym zakresie itp.) ustala się w oparciu o ilość osób szkolonych oraz koszt przeszkolenia jednej osoby. Pokrywa się je z bezosobowego funduszu płac i innych nakładów, w zależności od charakteru wydatku. Obciążają one koszty ogólnozakładowe.	III, IV
A2	W zakładzie pracy można przewidzieć ewent. kwoty w bezosobowym funduszu płac na instruktaz w zakresie wynalazczości pracowników komórek wynalazczości oraz pracowników innych służb zakładu. Szkolenie inżynierów wynalazczości planuje się na szczeblu centralnego zarządu. Koszty szkolenia przez centralny zarząd pokrywa się z budżetu szkoleniowego w ramach planów szkolenia; nie obciążają one zakładów pracy.	III, IV, V	B3	Nagrody z tytułu współzawodnictwa w zakresie wynalazczości pracowniczej, (np. między racjonalizatorami, przedstawicielami klubu techniki i racjonalizacji) ustala się w oparciu o wysokość średniej nagrody oraz o ilość planowanych akcji. Obciążają one koszty ogólnozakładowe. Nie pokrywa się ich z funduszu płac.	III, IV
A3	Wynagrodzenie członków komisji wynalazczości ustala się dla pełnej obsady komisji, mnożąc je przez ilość przewidywanych posiedzeń w ciągu roku. Ilość posiedzeń ustala się w oparciu o przewidywaną ilość zgłoszonych projektów oraz ilość projektów rozpatrywanych na jednym posiedzeniu. Nakłady te obciążają koszty ogólnozakładowe, pokrywa się je z bezosobowego funduszu płac.	III, IV, V	B4	Koszty referatów, wieczorów wymiany doświadczeń itp. ustala się w oparciu o średni koszt opracowania i wygłoszenia referatu oraz ich planowaną ilość. Pokrywa się je z bezosobowego funduszu płac. Obciążają one koszty ogólnozakładowe.	III, IV
A4	Koszty ekspertyz ustala się w oparciu o dane z ubiegłego okresu. Obciążają one koszty ogólnozakładowe. Pokrywa się je z bezosobowego funduszu płac.	III, IV, V	B5	Koszty wyświetlania filmów i przezroczy technicznych ustala się w oparciu o obowiązujące cenniki i planowaną ilość filmów do wyświetlenia. Obciążają one koszty ogólnozakładowe i nie mogą być pokrywane z funduszu płac.	III, IV
A5	Koszty opracowania biuletynów ustala się w oparciu o średnią stawkę opracowania biuletynu oraz o ilość ich wydań w ciągu roku (przyjmując, że powinny być wydawane co najmniej raz na kwartał). Nakłady te obciążają koszty ogólnozakładowe. Pokrywa się je z bezosobowego funduszu płac.	III, IV, V	B6	Koszty afiszy, ulotek itp. ustala się w oparciu o obowiązujące cenniki i planowaną ilość ich wydań. Obciążają one koszty ogólnozakładowe. Pokrywa się je z bezosobowego funduszu płac oraz innych nakładów w zależności od charakteru wydatku.	III, IV
A6	Koszty konkursów dla racjonalizatorów ustala się w oparciu o średnią sumę nagród konkursowych w ubiegłym okresie i planowaną ilość konkursów. Nagrody obciążają koszty ogólnozakładowe. Nie mogą one być wypłacane z funduszu płac.	III, IV	B7	Koszty wycieczek ustala się w oparciu o średni koszt wycieczki przypadający na uczestnika, planowaną ilość wycieczek i uczestników. Wycieczki finansuje się z kosztów ogólnozakładowych poza funduszem płac.	III, IV
B	Zakłady nie posiadające klubów techniki i racjonalizacji i nie utrzymujące wspólnego klubu planują wydatki na propagandę wynalazczości. Zakład utrzymujący klub odnotowuje zwroty kosztów utrzymania przekazane z innych zakładów, które klub obsługuje. Nakłady tej grupy kosztów planuje się zgodnie z zatwierdzonym budżetem klubu techniki i racjonalizacji.		B8	Koszty prenumeraty czasopism, koszty fotoprzezroczy oraz innego wyposażenia ustala się w oparciu o obowiązujące cenniki, plan rzeczowy i przyznane środki na ten cel. Nakłady te obciążają koszty ogólnozakładowe, finansuje się je poza funduszem płac.	III, IV
B1	Ilość przedstawicieli technicznych ustala się zgodnie z obowiązującymi przepisami. Wysokość wynagrodzenia przyjmuje się wg obowiązujących stawek. Nakłady te obciążają koszty utrzymania zarządu przedsiębiorstwa, pokrywa się je z osobowego funduszu płac.	VIII, IV	B9	Koszty wystaw, kącików racjonalizatorskich ustala się w oparciu o preliminarze wstępne wg obowiązujących cenników. Nakłady te obciążają koszty ogólnozakładowe. Finansuje się je z różnych źródeł, w zależności od rodzaju nakładu.	III, IV
			C	Koszty pomocy technicznej teoretycznej ustala się w oparciu o średnie wynagrodzenie za jeden projekt oraz przewidywaną ilość zgłoszonych projektów. Pomoc tę finansuje się poza funduszem płac, obciąża ona koszty ogólnozakładowe.	IX, IV
			D	Nakłady na realizację projektów racjonalizatorskich. Realizacja projektów racjonalizatorskich powinna odbywać się zasadniczo w ramach normalnych prac odpowied-	II, III

poz. wg zał. Nr 1	Ramowe wytyczne planowania nakładów na wynalazczość pracowniczą	akt normatywny dotyczący danego zagadnienia	poz. wg zał. Nr 1	Ramowe wytyczne planowania nakładów na wynalazczość pracowniczą	akt normatywny dotyczący danego zagadnienia
D1	<p>nich służb technicznych zakładu oraz wydziałów usługowych i produkcyjnych. W związku z tym w planach rocznych i kwartalnych zakładów powinny być wydzielone roboczo i maszynogodzin oraz materiały na realizację:</p> <p>a) już rozpatrywanych i przyjętych do wykorzystania projektów,</p> <p>b) projektów przewidywanych do zgłoszenia w okresie planowym,</p> <p>c) projektów przyjętych do wykorzystania i zastosowanych w innych zakładach, które otrzymano do zastosowania w danym zakładzie.</p> <p>1. Ilość roboczogodzin potrzebnych na opracowanie dokumentacji ustala się w oparciu o ilość godzin zużytych na te cele dla jednego projektu racjonalizatorskiego już zastosowanego planowaną ilość projektów przewidywanych do zastosowania w okresie planowanym oraz w oparciu o ilość projektów oczekujących na realizację.</p> <p>2. Ustalone zapotrzebowania rob.-godz. należy rozbić na godziny, które będą przepracowane w ramach normalnej pracy służb zakładu oraz poza tą pracą przez rob. inż. brygady racjonalizatorskie brygady realizujące projekt itp.</p> <p>3. Roboczogodz. przewidziane w planach służb technicznych na realizację projektów powinny być uwzględnione w planach zatrudnienia i płac pracowników technicznych. Wartość planowanych usług ustala się w oparciu o średnią stawkę godzinową oraz ilość przyznaną rob.-godzin. Pokrywa się je w ramach osobowego funduszu płac i obciąża koszty ogólnozakładowe. W dużych zakładach zaleca się zatrudnienie w komórce wynalazczości wykwalifikowanego konstruktora dla wykonywania dokumentacji wykonawczej drobniejszych projektów w celu odciążenia służb technicznych.</p> <p>4. Brakujące roboczogodziny na opracowanie dokumentacji przez rob. inż. brygady racjonalizatorskie, na pomoc techniczną nie wchodzi do planu zatrudnienia. Koszt ich wchodzi do bezosobowego funduszu płac. Niedopuszczalne jest jednak zmniejszenie bezosobowego funduszu płac na te cele bez jednoczesnego zwiększenia osobowego funduszu płac i zatrudnienia.</p> <p>5. Roboczogodziny w planach miesięcznych służb technicznych ustala się w oparciu o konkretne projekty przyjęte i przeznaczone do realizacji. Nie jest koniecznym wydzielenie osobnych godzin w planach służb technicznych jeśli prace te wykonywane są bieżąco bez zwłoki.</p>	II, III, IV, V	D3	Koszty prób zaleca się planować przede wszystkim w ramach bezosobowego funduszu płac. Przeprowadzenia prób i badań nie zalicza się do produkcji globalnej wg obowiązującej metodologii planowania. Koszty prób obciążają koszty ogólnozakładowe.	III, IV, V
D2	Ilość godzin potrzebnych na opracowanie technologii materiałów itp. można obliczać w sposób podany w pkt D1. Obliczenia te zaleca się wykonywać w przypadkach, gdy istnieje konieczność tego w np. w dużych zakładach o szczupłych służbach technologicznych.		E1	<p>1. Ilość roboczogodzin potrzebnych dla realizacji projektów przyjętych do wykorzystania ustala się w oparciu o ilość roboczo i maszynogodzin zużytych dla jednego projektu już zastosowanego w ubiegłym okresie, o planowaną ilość projektów, które zostaną zastosowane w okresie, planowanym oraz w oparciu o ilość projektów już przyjętych do wykorzystania, oczekujących na realizację.</p> <p>2. Ustalone zapotrzebowania rob. i masz.-godz. w planie rocznym i kwartalnym należy rozbić na godziny, które będą przepracowane w ramach planu produkcyjnego oraz poza tą działalnością przez rob.-inż. brygady racjonalizatorskie, brygady realizujące projekty itp.</p> <p>3. Przyznaną ilość roboczogodzin na realizację projektów należy wydzielić w osobną pozycję w ramach usług przemysłowych w planach rocznych i kwartalnych zakładu oraz wliczyć ją w plan produkcji globalnej. Zaliczenie do produkcji globalnej lub towarowej następuje zgodnie z obowiązującymi przepisami.</p> <p>4. Ujęte w planie rob. i maszynogodzin należy rozbić na główne wydziały realizujące projekty, a zwłaszcza wydziały usługowe jak np. narzędziownia, warsztaty mechaniczne, remontowe itp. W wydziałach produkcyjnych należy wydzielić rob. godz. na realizację projektów, jeśli stanowią one znaczną pozycję.</p> <p>5. Dla zakładów, które ze względu na ich charakter nie mają możliwości realizowania projektów, ministerstwa tworzą odpowiednie bazy przy innych przedsiębiorstwach. W planach rocznych i operatywnych tych przedsiębiorstw powinna być wydzielona odpowiednia ilość rob. i maszynogodz. na realizację projektów innych przedsiębiorstw.</p> <p>6. Zaleca się tworzenie specjalnych brygad stale realizujących projekty w normalnych godzinach pracy i ew. pracujących poza tymi godzinami.</p> <p>7. Koszt zaplanowanych rob. i maszynogodzin powinien być uwzględniony w osobowym funduszu płac i w planie zatrudnienia.</p> <p>8. Inwestycje scentralizowane na realizację projektów racjonalizatorskich o szerszym znaczeniu zamieszczane są w ramach planu inwestycyjnego zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jeżeli dla wymienionych inwestycji przygotowana została pełna wymagana dokumentacja techniczna.</p>	I, II, III, IV

poz. wg zał. Nr 1	Ramowe wytyczne planowania nakładów na wynalazczość pracowniczą	akt normatywny dotyczący danego zagadnienia	poz. wg zał. Nr 1	Ramowe wytyczne planowania nakładów na wynalazczość pracowniczą	akt normatywny dotyczący danego zagadnienia
	<p>9. Do planu inwestycji niescentralizowanych włącza się projekty, których realizacja nie przekracza zasadniczo kwoty 50.000 zł. Projekty, których realizacja przekracza 50.000 zł, mogą być włączone do planu inwestycji niescentralizowanych jedynie za zgodą właściwego centralnego zarządu. W planie rocznym oprócz środków na pokrycie realizacji projektów już przyjętych do wykorzystania, zaleca się przewidywanie pewnych funduszy na finansowanie projektów, które zostaną zgłoszone.</p> <p>Obliczenie zapotrzebowania materiałowego na realizację projektów racjonalizatorskich</p> <p>1. Zapotrzebowanie materiałowe na realizację projektów przyjętych do wykorzystania w okresie opracowywania planu uwzględnia się w planach zaopatrzenia zgodnie z obowiązującymi przepisami.</p> <p>2. Obliczenie zapotrzebowania materiałowego na realizację projektów przewidywanych w chwili opracowywania planu, powinno być dokonywane w oparciu o średnie zużycie na jeden projekt najczęściej zużywanych materiałów (np. stali, metali kolorowych).</p>		F	<p>szem płac w ramach kosztów ogólnozakładowych.</p> <p>Koszty przewidywanych wynagrodzeń twórców projektów ustala się w oparciu o średnie wynagrodzenie wypłacone w ubiegłych okresach za projekt przyjęty do wykorzystania i o planowaną ilość projektów, które zostaną zastosowane w produkcji. Nakłady te finansuje się poza funduszem płac w ramach kosztów ogólnozakładowych.</p> <p>Przewidywane efekty</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Obliczone nakłady na wykonanie zadań w zakresie wynalazczości pracowniczej należy porównać z przewidywanymi efektami. Efekty mierzy się ilością przewidywanych do projektów zastosowania w produkcji oraz uzyskanymi oszczędnościami. Należy uwzględnić w planie usprawnień org.-technicznych. 2. Przewidywane oszczędności brutto za okres 12 mies. oblicza się na podstawie średniej oszczędności przypadającej z zastosowania projektu ilości planowanych projektów do zastosowania. 3. Celowym jest również podawanie przewidywanych oszczędności w roboczo i maszynogodzinach, w zaoszczędzonych podstawowych materiałach. Ułatwia to orientacyjne ustalenie wpływu wynalazczości na zwiększenie wydajności pracy, zmniejszenie zużycia niektórych materiałów oraz wpływu na obniżkę kosztów własnych. 4. Przy dokonywaniu analizy ekonomicznej ruchu racjonalizatorskiego należy pamiętać o społeczno-politycznym znaczeniu wynalazczości pracowniczej. 	III, V
E2	Zapotrzebowania środków na opłacenie prac rob. inż. brygad racjonalizatorskich dokonuje się w sposób określony w poz. D1 pkt 4.	X			
E3	Planowane premie za przyśpieszenia realizacji projektów oblicza się w wysokości 25% od przewidywanego wynagrodzenia twórców projektów w planowanym okresie. Nakłady te finansuje się poza fundu-	VIII			

Wykaz aktów normatywnych dotyczących zagadnień objętych ramowymi wytycznymi

Tytuł aktu normatywnego	Oznaczenie	Tytuł aktu normatywnego	Oznaczenie
Instrukcja i wzory dla opracowania projektu Narodowego Planu Gospodarczego na 1955 r. tom I wyd. PKPG Warszawa 1954 r.	I	Okólnik Min. Finansów z dnia 24 stycznia 1954 r. w sprawie finansowania wynalazczości pracowniczej (Monitor Polski Nr A-18, poz 329 i Nr A-55, poz. 760).	V
Zarządzenie Przewodniczącego PKPG z dnia 7 lipca 1951 r. w sprawie określenia organów właściwych do przyjmowania i oceniania pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień i do rozstrzygania sporów o wysokość wynagrodzenia za te wynalazki, udoskonaleń techniczne i usprawnienia jak również trybu postępowania tych organów (Monitor Polski Nr A-66, poz. 869 i z 1953 r. Nr A-38, poz. 472).	II	Zarządzenie Przewodniczącego PKPG i Ministra Finansów z dnia 29 października 1953 r. w sprawie zasad oraz trybu planowania i zatwierdzania inwestycji niescentralizowanych limitowych (Monitor Polski Nr A-101, poz. 1384).	VI
Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 27 lipca 1951 r. w sprawie określenia źródeł i sposobu finansowania wynalazczości pracowniczej (Monitor Polski Nr A-70, poz. 911 i z 1954 r. Nr A-18, poz. 326).		Zarządzenie Przewodniczącego PKPG z dnia 14 lipca 1952 r. w sprawie wyznaczania przedstawicieli technicznych do klubów techniki i racjonalizacji oraz udzielenia pomocy tym klubom (Monitor Polski Nr A-65, poz. 1001).	VII
Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 13 listopada 1952 r. w sprawie zrównania niektórych płatności z płacami przy dokonywaniu rozliczeń za dostawy usługi i roboty między jednostkami gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr A-98, poz. 1509).	IV	Uchwała nr 291 Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1951 r. w sprawie wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, udoskonaleń techn. i usprawnień (Monitor Polski Nr A-36, poz. 446).	VIII
		Zarządzenie Przewodniczącego PKPG z dnia 24 sierpnia 1951 r. w sprawie premiowania i wynagrodzenia za pomoc techniczną przy opracowywaniu pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr A-82, poz. 1137).	IX
		Zarządzenie Przewodniczącego PKPG z dnia 15 grudnia 1951 r. w sprawie robotniczo-inżynierskich brygad racjonalizatorskich (Monitor Polski Nr A-104, poz. 1513).	X

Załącznik nr 3 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 34 z dnia 8 marca 1955 r.

Przykład normatywów poszczególnych nakładów na wynalazczość pracowniczą planu nakładów na wynalazczość pracowniczą

Poz. form.	określenie normatywu	wskaźnik
A3	Ilość projektów rozpatrywanych na jednym posiedzeniu komisji wynalazczości.	8—10
B4	Przeciętny koszt opracowania referatu	300 zł
C1	Średni koszt pomocy teoretycznej dla jednego zgłoszonego projektu racjonalizatorskiego.	200 zł
D1	Średnie zapotrzebowanie roboczogodzin na opracowanie dokumentacji jednego projektu zastosowanego w produkcji.	30 rob. godz.
E1	Średnie zużycie roboczogodzin dla jednego projektu zrealizowanego.	160 rob. godz.
F	Średnie wynagrodzenie twórcy jednego projektu przyjętego do wykorzystania.	2000 zł

26.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 44 z dnia 18 marca 1955 r.

(znak: OP.14-25/217)

w sprawie umów planowych w zakresie obrotu towarowego.

Na podstawie art. 43 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o umowach planowych w gospodarce socjalistycznej (Dz. U. nr 21, poz. 180) art. 1 i 3 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. nr 44, poz. 301) oraz § 3 pkt 1 lit. c rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. nr 26, poz. 190 i nr 61, poz. 478 oraz z 1950 r. nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy dostaw dokonywanych w celu dalszej odprzedaży:

- 1) przez jednostki produkcyjne na rzecz jednostek handlowych,
- 2) pomiędzy jednostkami handlowymi.

2. Przepisów zarządzenia nie stosuje się w przypadkach, gdy:

- 1) sprzedawcą lub nabywcą jest centrala handlu zagranicznego,
- 2) przed wejściem w życie tego zarządzenia zawarta została pomiędzy sprzedawcą i nabywcą umowa obejmująca całość dostaw określonych towarów, jakie wykonane być mają do końca roku 1955.

§ 2. 1. Ilekroć mowa jest w zarządzeniu o jednostkach nadrzędnych, należy przez to rozumieć centralne zarządy, centrale handlowe, wojewódzkie zarządy, centrale spółdzielni i jednostki równorzędne, które zobowiązane były do uzgodnienia projektów planów obrotu na podstawie zarządzeń Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 124 z dnia 14 czerwca 1954 r. w sprawie opracowania projektów planów na r. 1955 oraz z dnia 21 września 1954 r. w sprawie kontroli prawidłowości i kompletności opracowania projektu planu obrotu (Biuletyn PKPG nr 27, poz. 121).

2. Przepisy zarządzenia, dotyczące przedsiębiorstw, stosuje się również do spółdzielni oraz do działających na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym zakładów, przedsiębiorstw państwowych i gospodarstw pomocniczych (składnic, hurtowni) jednostek budżetowych.

§ 3. 1. Jednostki nadrzędne nabywców w terminie do dnia 15 kwietnia 1955 r. zawiadomią jednostki nadrzędne sprzedawców (producentów i innych dostawców) o rozdziale pomiędzy nadzorowane przedsiębiorstwa masy towarowej przewidzianej w planie obrotu towarowego na rok 1955, przesyłając im w tym celu wykazy odbiorców i przypadającej każdemu z nich masy towarowej.

2. Jednostki nadrzędne sprzedawców w oparciu o otrzymane wykazy w terminie 14 dni od ich otrzymania zawiadomią nadzorowane przedsiębiorstwa — sprzedawców o dostawach, jakie mają wykonać na rzecz określonych przedsiębiorstw — nabywców, jak również zawiadomią o tym jednostki nadrzędne nabywców i samych nabywców.

§ 4. 1. Rozdział masy towarowej pomiędzy poszczególnych nabywców (§ 3 ust. 1) powinien być sporządzony dostatecznie szczegółowo, aby jednostki nadrzędne, nadzorujące sprzedawców, mogły na jego podstawie wyznaczyć przedsiębiorstwa, które wykonają poszczególne asortymenty i gatunki.

2. W razie powstania sporu pomiędzy jednostkami nadrzędnymi co do jakości lub ilości projektowanych dostaw spór rozstrzygają:

- 1) w przypadkach, gdy spór powstał pomiędzy jednostkami, nad których działalnością sprawuje nadzór ten sam minister (prezes centralnego urzędu) lub to samo prezydium rady narodowej — minister (prezes centralnego urzędu), lub prezydium rady narodowej, którzy wykonują nadzór nad obu stronami,
- 2) w innych przypadkach — ministrowie sprawujący nadzór nad stronami, wspólną decyzją.

3. Spór co do części dostaw (ilości, gatunków, asortymentów) nie może spowodować opóźnienia czynności, o których mowa w § 3 ust. 2 w zakresie bezspornym. Po rozstrzygnięciu sporu, jednostki nadzorujące sprzedawców obowiązane są wydać niezwłocznie podległym przedsiębiorstwom dodatkową decyzję w sprawie dostaw i przesłać ją do wiadomości sprzedawcom i nabywcom.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwo — sprzedawca obowiązane jest nie później niż w ciągu 10 dni od otrzymania decyzji (§ 3 ust. 2 i § 4 ust. 3) przesłać nabywcy w trybie określonym art. 15 i nast. ustawy o umowach planowych (Dz. U. Nr 21, poz. 180) projekt umowy bezpośredniej.

2. Nabywca, który w ciągu 14 dni od otrzymania zawiadomienia o decyzji jednostki nadrzędnej sprzedawcy (§ 3 ust. 2 i § 4 ust. 3) nie otrzymał projektu umowy, obowiązany jest w ciągu następnych 7 dni sporządzić projekt umowy i przesłać go sprzedawcy.

3. Nabywca lub sprzedawca, któremu druga strona nie zwróci w terminie określonym w § 17 powołanej ustawy o umowach planowych, podpisanego egzemplarza umowy, obowiązany jest nie później niż przed upływem następnych 7 dni wystąpić do komisji arbitrażowej o ustalenie treści umowy.

4. W razie zwrotu podpisanej umowy z protokołem rozbieżności strona, która niewyraza zgody na zgłoszone zastrzeżenie, obowiązana jest w ciągu 7 dni od otrzymania protokołu rozbieżności wystąpić do komisji arbitrażowej o rozstrzygnięcie sporu przedumownego.

§ 6. 1. W projektach umów, przesyłanych drugiej stronie, przedmiot dostawy powinien być określony w sposób przewidziany w zarządzeniu Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 7 października 1954 r. w sprawie zapobiegania przenikaniu do obrotu artykułów przemysłowych złej jakości

(Dz. U. Ministerstwa Handlu Wewnętrznego nr 20, poz. 53), a gdy dostawa nie dotyczy artykułów przemysłowych, w sposób, w jaki ze względu na rodzaj dostawy jest to potrzebne dla zabezpieczenia interesów konsumenta.

2. Umową należy objąć wyłącznie dostawy, które powinny być wykonane w okresie od 1 dnia kwartału następującego po miesiącu, w którym projekt umowy został wysłany, do końca roku 1955. Dostawy objęte umową, łącznie z dostawami wykonanymi przed zawarciem umowy, nie mogą być niższe od przewidzianych w planie na rok 1955.

3. Z chwilą zawarcia umowy bezpośredniej, zawarte poprzednio pomiędzy sprzedawcą a nabywcą umowy, nie odpowiadające warunkom określonym w § 1 ust. 2 pkt 2) zostają rozwiązane w tym zakresie, w jakim dotyczą dostaw towarów objętych umową bezpośrednią. Strony obowiązane są w ciągu miesiąca od podpisania umowy bezpośredniej dokonać rozliczeń z tytułu rozwiązanych umów, a w szczególności z tytułu kar umownych.

§ 7. 1. Strony mogą dokonywać zmian umów bezpośrednich w zakresie gatunków, asortymentów i ilości przewidzianych do wykonania w poszczególnych kwartałach i miesiącach pod warunkiem, że ogólna ilość dostaw w ciągu roku nie będzie mniejsza od przewidzianej w umowie.

2. Zmiany umów bezpośrednich w zakresie zmniejszenia lub zwiększenia dostaw w ciągu roku wymagają zgody jednostek nadrzędnych. Jednostka nadrzędna może zezwolić na zmianę zawartej umowy bezpośredniej, jak również zarządzić jej zmianę, tylko pod warunkiem przestrzegania uzgod-

nień dostaw zawartych przez tę jednostkę nadrzędną na rok 1955.

3. Wszelkie zmiany umów powinny być stwierdzone pisemem.

4. Zarządzenie wydane przez jednostkę zwierzchnią jednej ze stron nie zwalnia tej strony od odpowiedzialności majątkowej za niewykonanie zobowiązania zgodnie z jego treścią. Zarządzenia wydane przez jednostki zwierzchnie obu stron zobowiązują strony do zmiany umowy.

§ 8. 1. W razie dostarczenia przez sprzedawcę towarów w innych gatunkach lub asortymentach niż przewidziane w umowie, nabywca może odmówić przyjęcia takich towarów.

2. Nabywca, który przyjął towary nadesłane w innych gatunkach i asortymentach może mimo to domagać się dostarczenia towarów właściwych gatunków i asortymentów i zapłaty kar za opóźnienie dostawy, a w razie niedostarczenia właściwych towarów, kary za niewykonanie umowy.

§ 9. Wojewódzkie komisje planowania gospodarczego kontrolują w ciągu miesiąca lipca 1955 r. przebieg akcji zawierania umów i następnie będą systematycznie kontrolować sposób ich realizacji. W razie stwierdzenia, że umowa nie została zawarta lub nie jest przez strony wykonywana, a w szczególności, że strony nie dochodzą zapłaty zastrzeżonych kar umownych, komisje planowania gospodarczego obowiązane są zawiadomić o tym Ministerstwo Kontroli.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Prawny, Warszawa, Plac Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, W-wa, ul. Poznańska 15, tel. 860-71, w. 38.

PRENUMERATA: kwartalna 18 zł, półroczna 36 zł, roczna 72 zł. Cena egz. 2 zł.
Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.

Zamówienie PWG 131/Cz/55, podpisano do druku dnia 24.III.55 r., druk ukończono 29.III.55 r.

Nakład 22.119 egz. Papier gaz., mat. A/g, ark. wyd. 1,7

CENA NUMERU 2 ZŁ

Zam. 1570/c. Zakł. Graf. Dom Słowa Polskiego, Warszawa. B-6-4128